

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Ямбол, 10.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светлана Д. Митрушева А.ова

при участието на секретаря Г.Б.М.
като разгледа докладваното от Светлана Д. Митрушева А.ова
Административно наказателно дело № 20222330200901 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по жалба на А. Г. С. от гр. Ямбол против Наказателно постановление № 3260003278/26.09.22г на Началник сектор БДС към ОД МВР Ямбол, с което на осн. чл. 81 ал.2 т.2 ЗБЛД му е наложено наказание глоба в размер на 70лв. за нарушение на чл.7 ал.1 ЗБЛД. В жалбата се излагат съображения за процесуална и материална незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, с оглед на което се иска отмяната му. Искане се присъждане и на съдебни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят и упълномощеният му защитник, редовно призовани, не се явяват и не вземат становище по основателността и доказаността на жалбата.

Въззиваемата страна – ОД МВР Ямбол, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Счита атакуваното с нея наказателно постановление за правилно и законосъобразно и моли за потвърждаването му от страна на съда. Алтернативно, се прави искане за преквалифициране на нарушението на осн. чл. 63 ал.1 т.7 ЗАНН, по чл. 81 ал.1 т.1 ЗБЛД. Искане се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение и за прекомерност на разноските на насрещната страна.

Съдът, след като обсъди по отделно и в тяхната съвкупност събраните и проверени в хода на съдебното следствие доказателства по делото, приема за установена следната фактическа обстановка:

През м. януари 2022г жалбоподателят А. С. подал заявление във Второ РУ Стара Загора за това, че на 1.01.2022г. около 3.00ч. в купе на влак на ЖП спирка гр.Стара Загора е

установил, че липсва портфейла му с намиращите се в него дебитна карта на банка „Уникредит булбанк“, лична карта и сумата от 25лв. и 10 евро. По така подаденото заявление било образувано досъдебно производство № 8245 ЗМ-278/2022г по описа на ОЗ РУ МВР Стара Загора.

На 9.09.2022г С. подал документи за нова лична карта в сектор БДС при ОДМВР Ямбол. В декларация по чл. 17 ал.1 от ПИБЛД вх. № 1088/09.09.22 посочил, че при пътуване във влак на БДЖ е заспал и някой е взел портмонето му с личните му документи сред които е била и личната му карта.

Въз основа на декларираните обстоятелства на 9.09.22г на –С. бил съставен АУАН за нарушение на чл.7 ал.1 ЗБЛД, затова, че: “на 9.09.22г около 11.00ч в ОД МВР Ямбол сектор БДС се установи, че не е положил достатъчно грижи за опазване и съхранение на БЛД-лична карта № 645311937, издадена на 2.07.2014г от МВР Ямбол и е допуснал да я изгуби“.

С. подписал акта без възражения.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 3260003278/26.09.22г на Началник сектор БДС към ОД МВР Ямбол, с което на осн. чл. 81 ал.2 т.2 ЗБЛД на жалбоподателя било наложено наказание глоба в размер на 70лв. за нарушение на чл.7 ал.1 ЗБЛД. В наказателното постановление нарушението било описано по идентичен с АУАН начин.

Наказателното постановление било връчено на жалбоподателя на 7.10.2022г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в преклузивния срок по чл. 59 от ЗАНН от надлежно легитимирано лице. Разгледана по същество се преценя като основателна, поради следните съображения:

Съдът счита като основателно възражението на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на акта и наказателното постановление. Съгласно чл. 42 ал.1 т.3 и т.4 и чл. 57 т.5 от ЗАНН актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление трябва да съдържа описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. В противоречие с посочените разпоредби в акта и наказателното постановление липсват посочени дата и място на извършване на нарушението. Неоснователно е оправданието на АНО, че такива са липсвали посочени в Декларацията по чл.17 ал.1 от ПИБЛД, доколкото последната се попълва и подава пред актосъставителя непосредствено преди на жалбоподателя да бъде издаден АУАН поради което и при приемане на декларацията е следвало да бъде изискано посочването на дата и място на загубването/кражбата на документа за самоличност. Отделно от това в декларацията С. недвусмислено е посочил, че документът му за самоличност му е бил откраднат, за което е уведомил МВР Стара Загора, докато в акта и наказателното постановление е посочено, че процесната лична карта е загубена.

Налице е и материална незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление. По делото липсват каквито и да било доказателства в подкрепа на изложената в акта и наказателното постановление фактическа обстановка, а именно допуснато нарушение на чл. 7 ал.1 от ЗБЛД. Посочената разпоредба предвижда задължение за гражданите, притежаващи български лични документи, да ги пазят от повреждане, унищожаване или загубване. В конкретния случай не е налице нито едно от изброените действия доколкото личната карта на жалбоподателя е предмет на кражба. Обстоятелство, което се установява от приложеното Постановление от 3.08.22г на Окръжна прокуратура Стара Загора и Писмо изх. № 00-1678/2.02.33 на Второ РУ Стара Загора. Предвид изложеното съдът приема, че С. не е осъществил административнонаказателния състав на чл. 81 ал.2 т.2 ЗБЛД и неправилно е санкциониран.

С. действително е допуснал нарушение на ЗБЛД, но не на чл. 7 ал.1 от същия, така както е посочено в акта и наказателното постановление, а на чл. Чл.8 ал.2 ЗБЛД който въвежда задължение за лицата, притежаващи български лични документи при изгубване, кражба, повреждане или унищожаването им в срок до три дни да декларират това в най-близкото структурно звено на Министерството на вътрешните работи. Доколкото в конкретния случай декларацията е подадена девет месеца след кражбата жалбоподателят е осъществил административнонаказателния състав на чл. 81 ал.2 т.3 ЗБЛД.

Съдът счита като неоснователно искането на въззиваемата страна за изменение на наказателното постановление чрез преквалифициране на деянието доколкото допуснатите процесуални нарушения при издаване на акта и наказателното постановление представляват пречка за приложение на чл. 63 ал.7 от ЗАНН, а от друга страна е допустимо изменение на наказателното постановление когато се налага да се приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението (чл.63 ал.7 т.1 ЗАНН). Доколкото в случая е налице съществено изменение в обстоятелствата на нарушението също е пречка за приложение на чл. 63 ал.7 от ЗАНН.

При този изход на делото жалбоподателят има право да му бъдат присъдени направените по делото разноски, като в тази насока съдът уважава възражението на въззиваемата страна за прекомерност на същите и доколкото в съдебно заседание не се е явявал процесуален представител на жалбоподателя се дължат разноски единствено за изготвяне на жалбата срещу наказателното постановление в размер на 50лв.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 3260003278/26.09.22г на Началник сектор БДС към ОД МВР Ямбол, с което на осн. чл. 81 ал.2 т.2 ЗБЛД на А. Г. С. ЕГН: ***** е наложено наказание глоба в размер на 70лв. за нарушение на чл.7 ал.1 ЗБЛД

ОСЪЖДА ОД МВР Ямбол да заплати на А. Г. С. ЕГН: ***** съдебни разноски

в размер на 50лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ЯАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____